

Publicerad 2008-06-27 15:09 av Carl O Andersson

*När jag var 10 år dog min morfar. Den aktuella frågan för oss skolbarn var vid tillfället: Själen - Anden . . .
Var fanns den? Nyfikenheten drev mig då, medan mor var nere i Konsum, att smyga mig in till den avlidn*
Ännu en fråga om Människan - Livet - Döden

Den tid som vi så slaviskt följde

finns nu inte mer.

De syner som oss över sköljde,

vi ej mera ser.

Bränns görs resterna utav ens kropp,

och upp med skorstensröken den försvinner.

Medan kvar uti ett evigt kretslopp,

molekylerna dock naturen återvinner.

Livets låga blåses ut.

Summa sumarum

Vår levnads resa tager slut

och ens rester läggs i columbarium.

Om sen i universums kalla eter,

våra andar svävar kring

som vilsegångna ensamma planeter

vet vi hittills - ingenting.

Ej heller om vår ande sig befinner

uti en singularitet,

där ljuset helt försvinner,

utan enbart är en annan . . . eventualitet.

Man söker ju så gärna

på livets gåta få ett svar.

Men hur man än försöker bry sin hjärna,

står frågan ändå olöst kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten